

for den Sorg, der med Rette tales om, og som er en Følge af de kapitalistiske Produktionsforhold, under hvilke man lever, vil man fornuftigvis ikke have noget imod, at der her fra alle Sider udtrykkes et Ønske om at mildne Følgerne af den Ulykke, som Alberti har ført mange Mennesker ud i.

Hvad jeg her har nævnt, er Udtryk for en Stemning, der raader blandt mange Vælgere paa Landet. Jeg har haft Lejlighed til ved adskillige Møder siden Katastrofen at høre den Harme og de Krav, som rejses om Sikkerhedsforanstaltninger for Fremtiden. Det er ikke nok, at der gives nogle vage Løfter, at der vedtages en Udtalelse, som i Virkeligheden ikke indeholder noget egentligt; der maa i denne Sag gives afgørende Løfter, og der maa handles umiddelbart efter, at Løfterne ere givne. Det, der sker, naar Ulykkens Følger mildnes ved Foranstaltninger fra det offentlige Side, skulde jo nødvendig være et Præcedens for, at Staten ved enhver Lejlighed, hvor der er sket store Bedragerier, skulde træde til og hjælpe dem, som ere blevne ramte derved paa Grund af, at der i Virkeligheden var øvet alt for ringe Kontrol overfor den Mand eller overfor den Institution, i hvilken de vare interesserede.

Det er sagt, og det er vistnok ogsaa rigtigt, at denne Sag skal ikke gøres til en Partisag paa den Maade, at Alberti gøres til eet med det Parti, han tilhørte, men jeg gør dog opmærksom paa, at det Parti, der slagede Socialdemokratiets Forslag om Undersøgelse af Albertis Affærer, paatog sig derved et betydeligt Medansvar. Det Forsvar, der førtes fra Albertis Partis Side, saavel som de Angreb, der rettedes paa ham, bleve forrige Vinter gjorde til en Partisag. Man rettede sine Angreb mod Socialdemokratiet, fordi det angreb Alberti, man optraadte som Parti, som Forsvarere af Alberti, da man gik imod vore Angreb og imod vort Forslag om Undersøgelse. Men er det Parti, som Alberti tilhørte, nu kommet paa bedre Tanker, er der ikke noget at indvende derimod. Men saa maa de ikke nøjes med at udtrykke Sorg og tale om, at det ikke er en Partisag, saa maa de nu være komne til med rene Ord at sige, hvad der skal ske i Fremtiden til Betryggelse mod Kalamiteter som den, her er indtruffen, og Handlingen maa følge paa Ordene hurtigere, end det er sket i Fortiden med adskillige af de Løfter, der ere givne Befolkningen.

Udtalelser som den, der indeholdes i den ærede Ordførers Forsvarstale, at

Albertis Administration som Helhed maa kaldes god og human, eller Løfter om, at der skal ske Indskrænkninger i Ytringsfriheden, det er ganske sikkert ikke de Beroligelsesmidler, der tiltrænges i denne Sag. Det, som tiltrænges, er virkelige Skridt til at bringe Klarhed og et virkeligt Arbejde paa at forandre den med Hensyn til Ministres private Forretninger gældende Praksis, der muliggør den Slags Ting, som her ere indtrufne. Det maa sikkert være Betingelsen for, at man kan være med til at mildne Ulykkens Følger.

Jeg har ønsket at sige dette, fordi der ganske naturligt blandt mine Vælgere er en Trang til at faa mildnet Ulykkens Følger, men samtidig et levende Ønske om, at der ikke derved skabes Præcedens for, at slikt skal gentage sig i Fremtiden, at Staten ved enhver Lejlighed skal staa som den, der garanterer mod forøvede Bedragerier, men at man træffer saadanne Foranstaltninger, at man nogenlunde kan siges at være garderet imod, at noget saadant kan indtræffe oftere.

Ellinger: Det har under den foregaaende Forhandling været nævnt, at Højre i Foraaret ikke vilde stemme for det Forslag, der blev fremsat angaaende en Undersøgelseskommission. Det er ogsaa rigtigt, at det mente i alt Fald Majoriteten af os, at vi ikke kunde gøre; thi dels indeholdt jo dette Forslag en Bestemmelse om, at Justitsministeren midlertidig maatte fratænde sit Embede, og det have vi ikke at bestemme om her i Folketinget, dels forekom det mig ogsaa at være en umulig Vej at komme frem ad, selv om denne Fordring ikke kunde fastholdes og ikke var fastholdt, at nedsætte en Undersøgelseskommission overfor en Mand, der sidder i sit Ministerembede. Naar en saadan Undersøgelseskommission skulde fungere, maatte det være paa Initiativ af Regeringen. Desuden maatte man ved en saadan Undersøgelse sikre sig, at alt skete fuldstændig upartisk; men en Undersøgelseskommission nedsat af dette Tings Medlemmer og med en Majoritet, der udgik fra Flertallet i dette Ting, vilde, saaledes som Forholdene havde udviklet sig i sidste Samling, jo ganske sikkert ikke have ført til det attraaede Maal. Og det forekommer mig, at denne Bebrejdelse overfor Højre ogsaa for de Herrer taber fuldstændig sin Vægt derved, at de Herrer jo overmaade godt vide og vidste tidligere, at Højre meget gerne vilde gaa med til en Undersøgelse af Albertis Forhold, men at